

MİMARLIK EĞİTİMİNDE PEDAGOJİ VE PRATİK ARASINDA VAR OLMAK

SURVIVING BETWEEN PEDAGOGY AND
PRACTICE IN ARCHITECTURAL EDUCATION

“Mimarlık Eğitiminde Pedagoji ve Pratik Arasında Var Olmak”
Sempozyum Kitabı

4-5 Aralık 2014 | İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul

“Surviving Between Pedagogy and Practice in Architectural Education”
Symposium Proceedings

4-5 December 2014 | İstanbul Kemerburgaz University
School of Engineering and Architecture, Department of Architecture İstanbul

Yayınlayan (Publisher):

© 2016 .....

© 2016 .....

ISBN .....

Birinci Baskı (First Edition): .....

Kapak Tasarımı (Cover Design): Ayşegül Akçay Kavakoğlu

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, elektronik veya mekanik olarak, fotokopi, kayıt veya herhangi bir veri sistemi ile, yayıncının veya yazarların izni olmadan çoğaltılamaz.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form or by means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher or the authors.

Bu kitap İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi yayınıdır.

This book is a publication of İstanbul Kemerburgaz University, School of Engineering and Architecture.

Editörler

Editors

Derya Güleç Özer
Derya Yorgancıoğlu
Ayşegül Akçay Kavakoğlu

Mimarlık Bölümü, Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
Dept. of Arch., School of Eng. and Arch., Istanbul Kemerburgaz University

İletişim Adresi (Corresponding Address):

Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü
İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
Mahmutbey Dilmenler Cad., No:26 Bağcılar 34217, İstanbul, Türkiye
Tel: +90 (212) 604 01 00, Fax: +90 (212) 445 81 71

BİLİMSEL KURUL (SCIENTIFIC COMMITTEE):

Prof. Dr. Gül Asatekin
Yrd. Doç. Dr. Derya Yorgancıoğlu
Yrd. Doç. Dr. Derya Güleç Özer
Yrd. Doç. Dr. Tayibe Seyman Güray
Yrd. Doç. Orkunt Turgay
Yrd. Doç. Dr. Ayşegül Akçay Kavakoğlu

DÜZENLEME KURULU (ORGANIZATION COMMITTEE):

Prof. Dr. Gül Asatekin
Yrd. Doç. Dr. Derya Yorgancıoğlu
Yrd. Doç. Dr. Derya Güleç Özer
Yrd. Doç. Dr. Tayibe Seyman Güray
Yrd. Doç. Orkunt Turgay
Yrd. Doç. Dr. Ayşegül Akçay Kavakoğlu
Ar. Gör. Büşra Başkurt
Ar. Gör. Meltem Çetinel
Ar. Gör. Deniz Çetin
Ar. Gör. Gülce Kırdar

DESTEKLEYENLER (SPONSORS):

İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
Yapı Endüstri Merkezi

ÖĞRENCİ DÜZENLEME KURULU (STUDENT ORGANIZATION COMMITTEE):

Batuhan Öney, Damla Yaşar, Ecem Şenkal, Elif Sıdar Ökdemir, Emel Kartal, Hanife Akça, Işıl Yılmaz, Kemal Utku, Kübra Gündoğdu, Kübra Sarıçamlık, Muhammed Polat, Sena Beril Yontar, Uğur Can Çağdaş Balaban, Yunus Emre Dilekçi, Sevcan Altundal

İçindekiler

Contents

Sempozyum Programı .....v <i>Symposium Programme</i>	v
Önsöz .....vii <i>Preface</i>	vii
Giriş .....1 <i>Introduction</i>	1
Derya Güleç Özer, Yrd. Doç. Dr., İstanbul Kemerburgaz Üniv., Müh. ve Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Asst. Prof. Dr., Istanbul Kemerburgaz University, School of Eng. and Arch., Dept. of Arch.</i>	
'Dur bir Mola Ver': Dünyayı Değiştirmeye İhtiyacın Var .....9 <i>'Stop and Give a Break': You Need to Change the World</i>	9
Adnan Aksu, Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Assoc. Prof. Dr., Gazi University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Eğitim İmgelemin Tetiklenmesidir .....25 <i>Education is the Induction of Imagery</i>	25
Deniz Aslan, Öğr. Gör. Dr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Inst. Dr., Istanbul Technical University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Mimarlık & Doğa & Kültür İlişkileri Çerçevesinde Çok Boyutluluk ve Bütünlük .....33 <i>Multidimensionality and Unity As Part of Architecture & Nature & Culture Relations</i>	33
Yüksel Demir, Doç. Dr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Mim. Fak., Güzel Sanatlar Böl. <i>Assoc. Prof. Dr., Istanbul Technical University, School of Architecture, Dept. of Fine Arts</i>	
Paradoksal bir Eğitim Alanı olarak Mimarlık .....47 <i>Architecture as a Paradoxial Education Field</i>	47
Deniz Dokgöz, Doç. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Assoc. Prof. Dr., Dokuz Eylul University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Mimarlığı Tekil Bir Soru Üzerinden Tanımlamak: Hocam, Ne Zaman Bina Yapacağız? .....65 <i>Defining Architecture in a Single Question: Professor, When Will We Start Making Buildings?</i>	65
Ayşegül Akçay Kavakoğlu, Yrd. Doç. Dr., İst. Kemerburgaz Üniv., Müh. ve Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Asst. Prof. Dr., Istanbul Kemerburgaz University, School of Eng. and Arch., Dept. of Arch.</i>	

İçindekiler (devam)

Contents (continues)

Bir Eğitiminin Uygulama Yapma Şansı Olarak 'MİMARİ PROJE YARIŞMALARI' ve Eğitimdeki Yansımaları 77	
<i>Educator's Opportunity for Architectural Practice, 'ARCHITECTURAL DESIGN COMPETITIONS' and Reflections in Education</i>	
N. Oğuz Özer, Prof. Dr., Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Prof. Dr., Mimar Sinan Fine Arts University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Yasemen Say Özer, Doç. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Assoc. Prof. Dr., Yıldız Technical University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Akademi ve Pratik Arasında: Fikir, Form ve Anlam Üzerine Düşünmek 93	
<i>Between The Academy and Practice: Thoughts of Ideas, Forms and Meanings</i>	
Lale Özgenel, Doç. Dr., ODTÜ, Mim. Fak., Mim. Böl. <i>Assoc. Prof. Dr., METU, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Bir Araştırma Yöntemi olarak 'PRAKSİS' 109	
<i>'PRAXIS' as a Research Method</i>	
Ayşen Savaş, Prof. Dr., ODTÜ, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Prof. Dr., METU, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Mimarlıkta Pratik ve Eğitim Bağlamında Akademia 127	
<i>Academia in the Context of Practice and Education in Architecture</i>	
Sinan Mert Şener, Prof. Dr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Prof. Dr., İstanbul Technical University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Dışarıdan Görünümler 139	
<i>Images from the Outside</i>	
Murat Sönmez, Yrd. Doç. Dr., TOBB ETU, G. S. Tas. ve Mim. Fak., Mim. Böl. <i>Asst. Prof. Dr., TOBB ETU, School of F. A. Des. and Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Mimarlıkta Akademik ve Pratik Deneyimlerin Birlikteliği 151	
<i>Association of Academic and Practice Experiences in Architecture</i>	
Dürin Süer, Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Phd., Dokuz Eylül University, School of Architecture, Dept. of Arch.</i>	
Mimarlık Eğitimi ve Mimarlık Mesleği Uygulaması Arasındaki İlişki: Eğitsel Bakış Açısından bir Durum Haritası 155	
<i>The Relationship Between Architectural Education and Professional Practice: Mapping the Terrain from an Educational Perspective</i>	
Derya Yorgancıoğlu, Yrd. Doç. Dr., İstanbul Kemerburgaz Üniv., Müh. ve Mim. Fak. Mim. Böl. <i>Asst. Prof. Dr., İstanbul Kemerburgaz University, School of Eng. and Arch., Dept. of Arch.</i>	
Biyografiler 169	
<i>Biographies</i>	

Mimarlığı Tekil bir Soru Üzerinden Tanımlamak: Hocam, Ne Zaman Bina Yapacağız?

*Defining Architecture in a Single Question:
Professor, When Will We Start Making Buildings?*

Ayşegül Akçay Kavakoğlu, Yrd. Doç. Dr.

Mimarlık Bölümü, Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
Asst. Prof. Dr., Department of Architecture, School of Engineering and Architecture, İstanbul Kemerburgaz University

aysegul.akcay@kemerburgaz.edu.tr

Trans. from Tur. to Eng: İlke Yalçın

Bu makalenin başlığı, yazarın bir mimar ve eğitmen olarak stüdyo ortamında ve dolaylı yollardan hayatında en sık karşılaştığı sorudur. Birinci sınıf stüdyo eğitiminden başlayarak bu sorunun anatomisi üzerinden -mimarlığın tanımı için- bir yorum geliştirebilir. Şöyle ki “Hocam ne zaman bina yapacağız?” sorusu aslında öğrencinin mimarlık tanımını ortaya koyar. Buna göre mimarlık, üniversiteye yeni başlamış bir mimarlık öğrencisi için “bina yapma” eylemidir. Öğrenci, üniversitenin mimarlık bölümünde eğitim alarak bir gün bina yapacağını hayalini kurar ve bunun için sabırsızlanır. Eğitim sürecinde öğrenci her ne kadar farklı derslerde, tartışmalarda mimarlığın farklı tanımları ile yüz yüze gelse de, bu olgu yıkılması gittikçe zorlaşan bireysel bir tabu haline gelmeye devam eder. Buna bağlı olarak da öğrenci, eğitimi veren kişiyi ve aldığı derslerin içeriğini bu tanım üzerinden sorgular ve yargılar.

Bu tabu ile ilk karşı karşıya gelinen ortam birinci sınıf temel tasarım stüdyosudur. Birinci sınıfta başlayan -mimarlık eğitiminin yapı taşı- oluşturulan- temel tasarım eğitiminin beklentisi; öğrencinin tasarım tanımını, yöntemlerini, sürecini ve amacını sorgulaması üzerine kurulmuştur. Burada amaç değil beklenti kelimesinin kullanılması tesadüf değil bir tercihtir. Çünkü bu “sorgulama” yetisinin geliştirilmesi, eğitmen profili ve program kurgusundan daha çok öğrenci profili ve kişiliğine de bağlı kalmaktadır. Dolayısı ile temel tasarım eğitimi almış her öğrenci bu sorgulama yetisini oluşturamamış

This paper's title is one of the most frequently asked questions to the author (who is also an architect and an educator) in a studio environment or in different medium. Starting with first year studio learning, we might develop a reading on the definition of architecture keeping in mind the anatomy of the above question. “Professor, when will we start making buildings?” is actually reveals the definition of architecture made by students. According to this, architecture is defined as the act of “making buildings” in the eyes of a first year architecture student. Students dream of making their own buildings after graduation and this image in their minds makes them really impatient. Although students come across many different definitions of architecture during their studies, the initial definition shaped in students' minds becomes a personal taboo which is getting impossible to be broken as each day passes. Accordingly, students question and judge the educator and the content of courses offered by considering this definition.

First year basic design studio is the first place where a student comes face to face with this taboo. The educational expectations in basic design learning-which is the main constituent of architectural education- is based on student's ability to question the definition, methods, and the purpose of design process. In the above sentence, the word “expectation” is not randomly used, it is used by choice. Because, improving these “questioning”

olabilir. Bu yetinin inşası, sonrasındaki mimarlık stüdyo eğitimlerinde de devam eder ve hatta üniversite sonrası mesleki yaşamda da gelişimini sürdürebilir.

Bu soru sorulduğunda yazarın genellikle öğrenciye ilk cevabı- kendi öğrencilik hayatında “İnsan, Mekan ve Çevre” dersinde öğrendiği üzere- mimarlığın insanın fiziksel ve psikolojik mekansal gereksinimlerini karşılamak üzerine kurulu bir disiplin olduğu ve salt amacının bina yapmak olmadığıdır. Hatta bazen bina yapmama kararının da mimarlık olabileceğidir. Bu cevap oldukça klişe ve basite indirgenmiş gözükebilir. Özellikle akademik bir bakış açısıyla yaklaşıldığında kelimenin kuramsal altyapısı burada göz ardı ediliyor gibi görünebilir. Ancak temel kaygı zaten buradan çıkmaktadır. Bu soruya verilen ikinci cevap ise “belki de hiçbir zamandır”.

Soruyu oluşturan öğelerin yani sorunun iskeletinin arkasındaki dayanak olarak toplumun mimarlığı algılayışı öne sürülebilir. Öğrenci hali hazır bir mimarlık deneyimi ve tanımı ile birinci sınıfa geldiğinde aslında toplumun büyük bir kesiminin mimarlık ile ilişkisini temsil eder. Bu temsil etme durumu eğitimin ilerlemesi ile azalır ve öğrencinin mimarlık tanımı toplum algısından sıyrılmaya devam eder. Bu durum iki kutuptan bakıldığında hem olumlu hem de olumsuz bir ilişkiler kümesi ortaya çıkarabilir. Burada ilişkiler kümesinden kasıt mimarlık-toplum ikilisi arasındaki sosyolojik, politik, ekonomik, sınıfsal vb. etkileşimleri içerir.

Bu açıdan bakıldığında aynı ilişki akademi ve pratik arasında da mevcuttur. Esasında yukarıda altı çizilen durum mimarlıkta akademi ve pratik alanı

skills greatly depends on the student's profile and personality rather than the educator's profile and the program content. Accordingly, we cannot say that every student who has received basic design education could build questioning skills. Students keep building these skills in architectural design studios, even after graduation they can continue to improve those skills in professional life.

When students ask the above mentioned question, the author usually replies that – based on her knowledge from the “Human, Space and Environment” course- architecture is a discipline established for meeting humanity's physical and psychological spatial needs; making buildings is not the mere purpose of architecture. Sometimes, the decision of not to make a building can be considered as an act of architecture. This answer might sound cliché and oversimplified. Also, it might seem like the theoretical substructure of the word is being ignored, especially from an academic point of view, which is in fact the main concern emerging from here. Another answer to this question is, “maybe never”.

The basis for the elements constituting this question lies behind the social perception of architecture. When students step into the school of architecture for the first time, they already have a certain architectural experience and definition shaped in their minds. In this respect, they are true representatives of the society's perspective on architecture. As they continue their education, they abandon their role of representative and student's definition of architecture eventually liberates itself from society's perception of architecture. When considered from both point of views, this situation might present a set of positive and negative relationships. What are meant by “a set of relationships” are the sociological, political, economic and artistic inter-

etkileşimi açısından, kişi profilleri üzerine dayalı bir döngü oluşturur. Öğrenci mezun olur, mimar olur, akademisyen olur, eğitmen olur ve kendi öğrencilerini yetiştirmeye başlar. Onun öğrencileri mimar olur, akademisyen olur, eğitmen olur ve kendi öğrencilerini yetiştirmeye devam ederler. Bu döngü bilginin sürekli olarak devinimde olduğu yer yer kendini tekrarladığı bazı durumlarda ise yeniden üretildiği ve farklılaştığı senaryolar ortaya çıkarır. Çünkü bu ortamda her bir bireyin kendine ait bir mimarlık tanımı; onu araştırma, sorgulama yöntemleri ve uygulama biçimleri mevcuttur.

Öğrencinin de hali hazırda sahip olduğu mimarlık tanımı -bina yapma eylemi- akademik ve pratik hayatta farklı bakış açılarından tanımlanmasına karşın aynı zamanda iki ortamın da kesiştiği bir bilgi kümesi de oluşturur. Bu bilgi kümesinin oluşumu akademik ve pratik hayatın etkileşimi ile mümkündür. Bu etkileşim en efektif olarak “yapma eylemi” üzerinden kurgulanabilir. Bu nedenle “yapma eylemi”nin tanımı her iki taraf açısından da oldukça önemlidir.

Akademide Yapma Eyleminin Mimarlık Eğitimi ile İlişkisi

Mimarlık, yapımlardan oluşan bir idealin, yapımından sonra hiç bir zaman ideal gerçekliğe ulaşamayacak olan, ideal bir düzen yaratmaya çalışma eylemidir.[1] Dilay Güney ve Hülya Yürekli “Mimarlığın tanımı üzerine bir deneme” başlıklı makalelerinde

actions between the architecture and the society.

When considered from this point of view, the same relationship exists between academia and practice. Basically, the above mentioned situation leads to the formation of a learning cycle based on individual profiles in terms of the interaction between the architectural academia and practice. Student graduates from the School of Architecture, becomes an architect, an academician, an educator and starts training their own students. Their students become architects, academicians, educators and continue training their own students. This cycle produces scenarios in which the knowledge loops in a motion, or from time to time repeats itself, or in some cases it is reproduced and differentiated. Because, every individual has their own definition of architecture, their own methods of research, questioning and manner of practice.

Although student's perspective on architecture - act of making buildings - is defined differently in academic and professional life, it also forms a cluster of knowledge where these two different areas intersect. The formation of this cluster of knowledge might be possible only when academic and professional life start interacting with each other. This interaction can be most efficiently built via the “act of making”. Therefore, the definition of the “act of making” bears utmost importance for both areas.

The Relationship between Architectural Education and the Act of Making in Architectural Academia

Architecture is an ideal's-which is composed of makings/processings-act of struggling to create an ideal system which would never approach to ideal reality even after it has been completed [1].

mimarlığa disiplinler arası bir ortam üzerinden felsefe ve mimarlığın paydaşı olan gerçeklik kavramı üzerinden yaklaşırlar. Onlara göre mimarlık bir gerçekliğin yaratılması sürecidir.

Platon ve Kant'a göre yapmak ve yaratmak eylemleri bu ideal düzeni oluşturma sürecinde nasıl yapıp yaratıldığının araştırılmasına dönüşür. Bu süreç aynı zamanda toplumun ve bireyin özlerinin yansıtıldığı bir ortaklıklar sistemi kurulmasına bağlıdır.[2] Toplumsal ve bireysel bilgiler değişip devinim içinde olduğu müddetçe bu süreç de değişir. Bu süreç dönüşüm içindeyken, mimarlık, gerçekliğin üretilip aynı zamanda tüketildiği bir iletişim biçimine evrilir.

Yapma ve yaratma eylemlerinin sürecinden doğan bu iletişim biçimi olarak mimarlık disiplinin nesnesi "bina" dır. Başka bir deyişle mimarlık bir dil ise bina onun kelimeleridir. "Bina", yapma eyleminin sonucunda ortaya çıkan bir ara yüz gibidir. İşlevsel olmalıdır ve aynı zamanda temsil etme gücüne de sahiptir. Bir piramit imgesi gördüğümüzde Mısır'lılar aklımıza gelir. Eiffel Kulesinin imgesini gördüğümüzde Paris, ya da tam tersi Ankara'yı düşündüğümüzde aklımıza Anıtkabir, Berlin dediğimizde duvar, kamp yapmak dediğimizde de aklımıza ilk gelenlerden biri çadır olabilir. Yani "bina" kültürleri, yerleri, tarihi, ihtiyaçları aynı anda temsil eder, ya da bir başka deyişle bina kelimesi sadece malzemelerin bir araya gelip bir sistem içinde ayakta durmalarının ötesinde, bir fikri ve bu fikrin oluşum sürecini de yansıtır.

In their paper entitled "An essay on the Definition of the Architecture", Dilay Güney and Hülya Yürekli describe an approach to architecture that addresses an interdisciplinary platform and the concept of reality which is a constituent of philosophy and architecture. From their point of view, architecture is the process of creating reality.

According to Plato and Kant, the acts of making and creating are all about the research of how this ideal system is brought into existence during its creation process. This process is closely connected with the formation of a system of associations in which the essence of the society and the individual has also been reflected[2]. As long as public and individual knowledge keep changing and remain in motion, the process itself changes as well. While the process is being transformed, architecture evolves in a form of communication where reality is produced and then consumed.

The object of the discipline of architecture, which is a form of communication arising from the process of making and creating, is the "building". In other words, if architecture were a language, building would be its words. "Building" is just like an interface that has taken shape as a result of the act of making. It must be functional and also must possess the power of representation. When we see an image of a pyramid, the first thing that comes to our minds is the Egyptians. We think of the Eiffel Tower when we see an image of Paris, vice versa Anıtkabir (the mausoleum of Mustafa Kemal Atatürk) comes to our minds when we think of Ankara; wall and the tent are among the first things that we think of when we hear people say Berlin or talk about camping. That is to say, "building" is a representative of cultures, places, history and human needs. To put it another way, the word "building" is beyond being

Mimarlık disiplininde akademide “yapma eylemi” bilginin üretimi ve aktarımı üzerinden gelişir. Bilginin üretim ve aktarım yöntemleri konulara göre değişse de nihai amaç üretmektir. Bu üretim, pratik alandaki proje tasarımı ve uygulamasının aksine genel olarak yazınsal malzeme üzerinden yapılır. Kuramsal açıdan yaklaşımlar genellikle ön plandadır. Mimarlık disiplininde akademide yer alıp aynı zamanda pratik alanda da çalışmalarına devam eden akademisyen sayısı oldukça azdır. Genel olarak akademisyen bir mimar, bina yapma eyleminden pratik olarak uzaklaşmış ve daha çok bu yapma eylemine kuramsal açıdan ve eleştirel bir çerçeveden bir mesafe ile bakar. Bu mesafe bazı durumlarda oldukça genişler ve bazen bir uçuruma dönebilir.

Yukarıda da belirtildiği gibi akademisyenin rolü tekil olarak araştırma üzerinden bilgi üretimi değil aynı zamanda da aktarımıdır. Teorik ve pratik bilgilerin öğrenciye aktarılıp daha sonra da bu bilgilerin öğrenci tarafından kullanılmasının beklendiği tasarım stüdyosu eğitiminde bahsi geçen uçurum yüz üstüne çıkmaya başlar. Bu uçurumun genişlemesini engellemek ise strüktüre bir “yapma eylemi” eğitimi ile mümkündür denilebilir. Kenneth Frampton da bu uçuruma benzer bir açıdan yaklaşır ve teorinin pratikten ayrılamayacağını söyler. İkisinin ayrımı sadece zaman üzerinden yapılabilir der ve ikisinin birbirine eylem üzerinden bağlı olduklarını vurgular. Teori/kuram pratikte kullanıldığında eylem üzerinden doğrulanır. Kuram, kuramı doğurabileceği gibi pratik de bu eylem üzerinden kuramı doğrular.[3] Yazara göre buradaki eylem, yapma eylemi, yani

just a composition of materials gathered together in one system, it also reflects an idea and processes of the formation and expression of this very idea.

In the discipline of architecture, the “act of making” is developed through generating and conveying knowledge. Although the methods vary by topic, the ultimate goal is to produce. Contrary to the project design and application in the practical field, this production is realized through literary material. Theoretical approaches are most prominent. In the discipline of architecture, there are very few academics who still have strong ties with academia, and also engage in practical field works. In general, an academician/architect has practically grown distanced from the act of making buildings and takes a theoretical and critical approach to the act of making. S/he looks at it from a distance which may in fact considerably increase in some cases and turn into a giant gap.

As mentioned above, the role of the academician is not only individually generating knowledge through research, but s/he must also convey the knowledge. The giant gap mentioned above becomes more evident in the design studio education where the students are expected to use the theoretical and practical knowledge previously conveyed to them. It could be said that the only way to prevent this gap from growing wider is to provide an education for a structured “act of making”. Kenneth Frampton approaches to this from a similar angle and says that theory and practice are inseparable. He also adds that the distinction between two notions can only be made through time and emphasizes that they are interconnected through the act. Theory, when used in practice, is confirmed through the act. Just like a theory can generate another theory, practice can give birth to a theory through the act as well [3].

“yapmak” tır. Sadece teoride bir tasarım problemi ni çözebilmek belli becerileri elde edebilmek için yeterli değildir. Öğrenci aynı zamanda teoride bulunduğu çözümü de uygulayabilmelidir. Böylece bu uygulama üzerinden, yani pratik üzerinden yeni bir bilgi üretilebilir.

John Knesl yapmanın karşılıklı bir davranış, beceri ve deneyim paylaşımı için özneler arasılığa imkan sağlayan ortak bir zemin oluşturduğunu söyler. [4] Mimarlıkta akademi ve pratik alanları, özneler arası bir iletişimden yoksun, birliktelikleri eleştirilir konuma gelmiş iki kutup noktası haline dönüşmüştür. Günümüzde pratikten kopmuş bir akademi ve akademiden kopmuş bir pratik, bahsi geçen ortak zeminin kurulamadığına işarettir. Bu da özellikle mimarlık eğitiminde yukarıda bahsi geçen genellikle yapma eyleminden daha çok kuramsal/teorik aşamada kalmış bilgilerin döngüsünün getirdiği bir sorunsal olarak nitelendirilebilir.

Bu döngü içindeki diğer bir sorunsal da üretilen bilginin sürdürülebilirliği ve farklı ortamlara aktarımıdır. Bu aktarımın sağlıklı bir şekilde yapılabilmesi için akademisyen/eğitmen/mimar dağarcığındaki bilgileri güncellemesi gerektiği gibi aynı zamanda mimarlık programlarının ve ders içeriklerinin de dönüşüme açık olması gerekir.

Örnek olarak sürdürülebilirlik konusu ele alınabilir. Günümüzde bu konu genel olarak mimarlık eğitimin ileriki yıllarında programa dahil edilmektedir. Halbuki araştırmacı mimarların bir çoğu yapısal bir yaklaşım ile kurulan sistemin ve düzenin açıklanmasının ve bu sistemin sürdürülebilirliğinin mimarlık eğitiminin ilk yıllarında aktif olarak projelere dahil edilmesi gerektiğini vurgularlar. Sistem içindeki bina yapma eylemini doğa, çevre ve insan üçlüsü

According to the author, the act mentioned in here, is the act of making, or simply “to make”. Being able to solve a design problem only in theory, is not enough to gain certain abilities/skills. Student must be able to put the solution s/he theoretically found into practice as well. In this way, student will be able to generate new knowledge through practice.

According to John Knesl, the act of making creates a common platform that enables the intersubjectivity for sharing behaviours, skills and experiences [4]. Academic and practical fields in architecture have become two opposite poles which have been harshly criticized due to their union which lacks intersubjective communication. In our day, disconnect between academia and practice strongly indicates that the above mentioned common platform has not been established yet. This could be characterized as a problematique resulting from the repeated use of theoretical knowledge, particularly in architectural education, rather than the act of making mentioned above.

Another problematique in this cycle, i.e repeated use of knowledge, is the sustainability and conveyance of the knowledge generated into different environments. In order to convey knowledge in a wholesome manner, academician/educator/architect must update their knowledge, and architecture degree programs and their course content must stay open to transformation.

The sustainability subject can be addressed here as an example for the above mentioned issue., It is generally included in curriculum at the later years of the architectural degree program. However, a majority of researcher/architects emphasize that the explanation of the system built with a structuralist approach and the sustainability of the said system

açısından ele alırlar. Temel tasarımdaki geleneksel soyutlama ve algılama üzerine kurulu olan tasarım problemlerine ek olarak, sürdürülebilir mimarlık tanımı üzerinden de tasarım problemleri oluştururlar. Genel olarak sürdürülebilirlik kavramı mimarlık eğitimine daha çok çevresel faktörlerin tartışıldığı ikinci ve üçüncü sınıfta dahil olmaktadır, hatta belki bazı programlarda dahil olamamaktadır. Onların sözleriyle: “ Yetenekli ve bilgili mimarlar yetiştirebilmek için sürdürülebilirlik problemleri mimarlık eğitiminde olabildiğince erken tanıtılmalıdır.”[5]

Natalija Subotincic’de “İnşaa/Tasarım (Build/Design)” başlıklı makalesinde yukarıdaki söylemde belirtildiği gibi, mimarlık eğitiminde bazı konuların mimarlık ders programında öğrenciye geç tanıtıldığı noktasına dikkat çeker. Subotincic’e göre mimarlık eğitimindeki baskın kuramsal yaklaşım öğrencinin tasarım stüdyolarında fiziksel dünya gerçekliklerinden kopmasına neden olmaktadır. Tasarımı bir yapma eylemi olarak ele alır ve akademiye tasarım düşüncesi ile yapma eylemi arasında büyük bir boşluk oluşturulduğunun altını çizer. [6] Bu boşluğun ana nedenini de Knesl’in “Yapma Üzerine” (On Making) başlıklı çalışmasından bir alıntı yaparak açıklar. Knesl’s göre tasarım mimarlık eylemini örtülü bir önyargı ile tarifler. Buradaki önyargı kavramsal/algısal modellerin ayrıcalıklı olarak ön plana çıkmasından ve fiziksel niteliklerin geri planda kalmasından kaynaklanmaktadır. Bunun tam tersine bir durumda ise “yapmak” ya da “yapma eylemi,” mantıksal yorumların niteliğini ve sürecini bilgilendirerek, akli ve fiziksel inşaanın ortamına baş vurur.[7] Yani öğrenci var olan eğitim

must be actively included in projects at the early years of architectural education. They approach to the act of making buildings within system, in terms of nature, environment and human. In addition to design problems arising from traditional abstraction and perception in basic design, they formulate design problems on the basis of sustainable architecture. The concept of sustainability is generally included in architectural education during the second and the third year of the program where environmental factors are mostly discussed, or it is not even included in some programs at all. In their own words, “Sustainability issues must be introduced to architecture students as early as possible in order to train skilled and knowledgeable architects.” [5]

As mentioned above, Natalija Subotincic points out in her paper titled “Build/Design” that some subjects in architectural education are not introduced to students in the right time. According to Subotincic, dominant theoretical approach in architectural education causes students to disconnect from the physical world reality. She approaches to design as an act of making and underlines that in academia, there is huge gap between the idea of design and the act of making [6]. And she explains the main reason for this gap with a quote from John Knesl’s “On Making”. According to Knesl, design defines architecture with a veiled prejudice. This prejudice originates from the fact that conceptual/perceptual models are standing out in a privileged manner and physical characteristics are being kept in the background. In an exact opposite situation, “to make” or the “act of making” refers to the environment of intellectual and physical construction by informing the quality and the process of logical comments [7]. That is to say, student does not know how to build its own design in current education models by giving particular importance to the idea

modellerinde fikri, konsepti daha ön planda tutup tasarımını nasıl inşaa edeceğini bilememektedir. Çünkü kavramsal/algısal model daha baskın olduğundan, bu konu üzerine düşünmemiş ve araştırmamıştır.

Yukarıdaki belirtilen bu durum özellikle mimarlık proje derslerinde en çok rastlanılan sorunsaldır. Bu bir erteleme problemi olarak da ele alınabilir. Öğrenci fiziksel etkenleri, malzemeyi ve teknik kaygıları hep bir sonraki proje döneminde çözmek üzere erteler. Subotincic bu ertelemeyi, akademik tasarım ve profesyonel pratik arasındaki uçurumun ana kaynağı olarak görür.[8] Bu uçurumun gittikçe açılmaması için de mimarlık eğitimindeki teorik/kuramsal derslerin pratik/uygulamalı dersler ile koordineli olarak karşılıklı ilişki içinde kurgulanmasının oldukça önemli olduğunu vurgular.

Yapma Eylemi

Yapma eylemi gündelik hayatta bir iş yapmak, yemek yapmak, oyuncak yapmak, model yapmak vb. şekillerde hep bizimledir. Kökeninde dayandığı nokta ise bir başlangıç fikridir. Bu fikri gerçekleştirmek için gerekenleri bir araya toplarız ve daha sonrasında da fikri uygulamaya geçeriz. Yaparken ya da bu yapımın sonunda da bir şeyler yaratmış oluruz.

Bu yazının ana amacına bakarsak “Hocam ne zaman bina yapacağız?” sorusu esasında yazarın bakış açısından da mimarlığın tanımını açık ve net olarak ortaya koyar. Ancak “Bina yapmak” ne işin teorisini bilmek ile ne de sadece teknik ve malzeme ile ilintilidir. “Bina yapmak” bir düşünce üretimi, bu düşüncenin deneyler/denemeler ile test edilip materyal/maddesel hale getirilmesidir.[9] “Bina yapmak” aynı zamanda bir bilgi üretir. Bina bir tasarım problemi olarak ele alındığında elde edilen bilgi, problemin hem çözümü hem de çözüm sürecidir

and the concept. Because, s/he has not considered and researched this matter yet due to the fact that conceptual/perceptual model is rather dominant.

The above mentioned situation is the most frequent type of problematique especially in architectural design project courses. This could be considered as a delay problem as well. Student puts the problems about physical factors, materials and technical concerns on hold in order to find a solution to all these issues in the next project term. Subotincic regards this delay as the main reason behind the giant gap between academic design and professional practice [8]. She also emphasizes that planning theoretical courses in coordination with practical courses during architectural education in order to prevent this gap from growing wider is of prime importance.

The Act of Making

The act of making is a part of everyday life and manifests itself in various forms such as making dinner, making toys or models at home, etc. It is fundamentally based on a startup idea. We gather up what is necessary to make this idea real, and then put it into practice. Thus, we would create something while we are making it and at the end of the act of making.

In fact, the “Professor, when will we start making buildings?” question clearly reflects the purpose of this paper and author’s perspective on the definition of architecture. However, “making building” is about neither theory nor technique/materials. “Making building” is about generating ideas and turning these ideas into a material/physical form after making the necessary testing and trials [9]. The act of making building generates knowledge as well. When building is considered as a design problem, knowledge obtained from this thinking process

(tasarım süreci). Bu bilgi yeniden gözlemlenerek bir geri besleme sağlar.

Buradaki yapma eylemi gerçekleştiriminin ötesindedir. Gerçekleştiriminin bitiyor oluşu yapma eyleminin bitmesi anlamına gelmez. Yapma eylemi bu bilginin işlenmesi ile devam eder ve bir sonraki tasarım problemi için bir aktarım oluşturabilir. Bu durum aynı zamanda yapma eyleminden elde edilen bilginin farklı tasarım problemlerine de aktarılmasıdır. Yani öğrenci mimarlık tarihi derslerinde ya da yapı derslerinde öğrendiği teorik ya da uygulamalı bir bilgiyi tasarım stüdyosuna aktarabildiği zaman eğitimin sistemi işlemeye başlamış -başka bir deyişle bina yapılmaya başlanmış- demektir.

Sonuç

Mimarlık topluma hizmet etmesi gerekip [10], bazen hizmet edemeyen [11], fallardan, büyülerden etkilenen, kültürden kültüre değişen [12], hep ideal bir gerçekliğe ulaşmaya çalışıp ulaşamayan ya da ulaştığı gerçeklikten tatmin olmayan [13], beceri ve deneyimlerin oluşturduğu düşünme sürecine bağlı bir yapma eylemidir de aynı zamanda.

Bazı karakteristiklerinin öğrenciye tanıtımı aynen uygulama sahasında da olduğu gibi ikincil planda kalmış, bu yüzden salt tek bir malzemeye (beton) mahkum, çevresini tam anlamıyla önemsemeyen yapma eylemleri ortaya çıkarmıştır. Bu çok sert bir eleştiri gibi gözükse de yazının başında da değinildiği gibi, akademi ve pratik arasında bir döngü vardır. Hatırlarsak “Öğrenci mezun olur, mimar olur, akademisyen olur, eğitmen olur ve kendi öğrenci-

is both the solution and the solution process (design process) of the problem. This knowledge provides feedback after being thoroughly reviewed.

The act of making mentioned in here is beyond realization. The fact that realization process is coming to an end does not mean that the act of making will be concluded as well. The act of making continues with processing of this knowledge and might create a way of conveyance for the next design problem. This can also be described as the conveyance of knowledge obtained from the act of making into different design problems. In other words, education system would be fully functional, that is to say metaphorically building construction would start, once the student learns how to convey the theoretical or practical knowledge s/he obtained from architectural history or building construction courses into the design studio.

Conclusion

Architecture is also an act of making that should be in the service of society [10], yet sometimes it fails to do it so; [11] it is influenced by fortune-telling and spells; it varies across cultures [12]; it always strives to reach ideal reality, yet fails to fulfill this dream or does not get satisfied with the reality it aimed at; [13] it is connected with a thought process based on skills and experiences.

Due to the fact that several characteristics of this act of making have not been given due importance (as it is in practical field) in terms of architectural education, merely one material-dependent (concrete) acts of making, which do not entirely care about the environment, have started taking shape. Even though it seems like a harsh

lerini yetiştirmeye başlar. Onun öğrencileri mimar olur, akademisyen olur, eğitimci olur ve kendi öğrencilerini yetiştirmeye devam ederler. Bu döngü bilginin sürekli olarak devrimde olduğu yer yer kendini tekrarladığı bazı durumlar da ise yeniden üretildiği ve farklılaştığı senaryolar ortaya çıkarır. Çünkü bu ortamda her bir bireyin kendine ait bir mimarlık tanımı; onu araştırma, sorgulama yöntemleri ve uygulama biçimleri mevcuttur” demiştik.

Akademide sadece salt kuramlara bağlı kalmış makale üretimi ve projelerden elde edilmiş bilginin eğitim için yeterli olmadığını söylemek sanırım yanlış olmaz. Eğitimi yapma eylemi üzerine kurulu olan bir disiplinin akademisyenlik ayağında, bu eylemden uzaklaşmış, sadece kuramsal açıdan tasarım problemlerine yaklaşabilen bireylerin, mimarlık eğitimini tekil olarak uygulamaları ne kadar sakıncalı ise, salt uygulama yapan ve piyasanın gerçekliği içinde süreçten daha çok sonuca odaklanmış bir mimar profilinin de tekil olarak, stüdyoda yer alması da bir o kadar sakıncalıdır. Ek olarak, yazara göre akademi pratikten kopmamalı ve bina yapmaya devam etmelidir. Çünkü bunun eğitimini almaya başlamıştır ve ancak yaparak bilginin üretimini ve sürekliliğini sağlar ve bunu başka bireylere aktarabilir.

criticism, a cycle exists between academia and practice as mentioned previously. We have said, “Student graduates from the School of Architecture, becomes an architect, an academician, an educator and starts training their own students. Their students become architects, academicians, educators and continue training their own students. This cycle introduces new scenarios where knowledge is in continuous motion, and sometimes it is partly reproduced and changed in certain cases when knowledge starts repeating itself. Because in this platform, every individual has their own definition of architecture, their own methods of research, questioning and manner of practice.”

It would not be wrong to say that writing merely theoretical papers and obtaining knowledge from projects only, would not be enough for architectural education. Just like the fact that an academic who have grown increasingly distanced from the act of making, which is the core of architectural education, and who are only capable of adopting theoretical approaches to design problems should not singularly provide architectural education; an architect who is focused only on application and outcome rather than the process itself because of market realities, should not singularly teach in studios too. According to the author, academia should always keep in touch with practical field and continue making buildings. Because they have started undergoing architectural education and they can only generate and sustain knowledge through the act of making and by so, also transfer it to students.

KAYNAKLAR VE SONNOTLAR**REFERENCES AND ENDNOTES**

- [1] Güney, D., Yürekli, H. "Mimarlığın tanımı üzerine bir deneme," İstanbul: itüdergisi/a, Cilt3, Sayı:1, 2004, s.31-42.
- [2] A.g.e.
- [3] Frampton. K. "On Making," Pratt Journal of Architecture, New York: Rizolli, 1992, s.7-8.
- [4] Knesl. J. "On Making," Pratt Journal of Architecture, New York: Rizolli, 1992, s.
- [5] Ozer, D.G., Satici, B., Turan B.O, Soygenis, M.; "Raising awareness for sustainability in Basic Design", ed. C.A. Brebbia, EcoArchitecture IV, Harmonization between Architecture and Nature, WIT Press, UK, 2012, p. 349-360.
- [6] Subotintic, N. "Build/Design," G. Sağlamer (Der.) The Design Studio: A Black Hole, içinde, İstanbul: YEM Yayınevi, 2007, s. 93-113.
- [7] A.ge. s.93.
- [8] A.ge. s.95.
- [9] Miyasaka, T. "Seeing and Making in Architecture: Design Exercises, New York: Routledge, s.3.
- [10] Rasmussen, S.E. "Yaşanan Mimari," çeviren Ömer Erduran, İstanbul: Remzi Kitabevi, 1994, s.12.
- [11] Hizmet edebilme sorusu ve değişim-dönüşüm konusu üzerine düşünürken yazar zaman içinde pek çok kez çevresindeki farklı mimar profillerine "Sence mimarlık nedir?" diye sormuştur. Sorunun yöneltildiği farklı mimar profilleri de, öznel bir genelleme üzerinden "hizmet verebilme" durumunu vurgularlar. Yazar burada gündelik konuşmalarından gözlemlerine dayalı eleştirel mimarlık tanımlarını bir araya toplamıştır. Bu farklı mimar profillerinden bir kısmı mimarlığı sadece bina kelimesi üzerinden, bir kısmı ise bir düzen tasarlamak ve daha sonra bunu uygulamak olarak tanımlarlar. Onlara göre mimarlık bir şeyler tasarlayıp daha sonra da tasarlanana yapmaktır.
- The author has been asking the question of "What is architecture for you?" to architects around her for many times while thinking on the subject of the ability to serve and evolvement-transformation of the definition of architecture during this serving. These architects also emphasize the ability to serve situation in their answer to this question. Here, the author gathers a different kind of critics and definitions emerging from this issue, from her daily conversations and observations on the subject subjectively. Some of the architects define architecture solely through the "building" word. And some of them define it as designing a system and then as executing it. According to them, it is just designing a thing and then making it.*
- [12] Tümer, G. "Bir Başka Mimarlık," İzmir: Mimarlar Odası İzmir Şubesi Yayınları, 1993, s.11.
- [13] Güney, D., Yürekli, H., 2004, s.31-42.

BİYOGRAFİLER

Doç. Dr. Adnan Aksu

Gazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Mimarlık pratiği ve mesleki eğitim ilişkisini konu alan yayınlar yapmış, ulusal ve uluslararası araştırma projeleri yürütmüş ve mimari proje yarışmalarında çok sayıda ödül almıştır. Halen AZ Mimarlık ofisinde mimarlık pratiği çalışmalarını yürütmektedir.

Öğr. Gör. Dr. Deniz Aslan

İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları mimari tasarım ve peyzaj tasarımı konularını kapsamaktadır. Halen DS Mimarlık ofisi ile mimarlık pratiği çalışmalarını sürdürmektedir.

Doç. Dr. Yüksel Demir

İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları kentsel ve mimari tasarımda doğal ve kültürel yerel veri kullanımı, mimarlıkta bilişim, mimarlık, sanat ve eğitim yerleşkeleri & binaları konularını kapsamaktadır. Mimarlık pratiği çalışmalarına üniversite bünyesinde devam etmekte, özellikle Mardin bölgesi üzerine çalışmaktadır.

Doç. Dr. Deniz Dokgöz

Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları disiplinler arası mekan, tipoloji, cezaevi mimarlığı, karikatür ve mekan konularını kapsamaktadır. Ulusal mimari proje yarışmalarında çok sayıda ödül almış, ulusal ve öğrenci mimari proje yarışmalarında jüri üyelikleri yapmış ve çeşitli yapıları inşa edilmiştir. Halen iki+bir mimarlık ofisinde mimarlık pratiği çalışmalarını yürütmektedir.

BIOGRAPHIES

Adnan Aksu, Assoc. Prof. Dr.

He is an instructor at Gazi University Department of Architecture. He has published on architectural practice and education, executed national and international research projects and received many awards from architectural competitions. He is still continuing his practice in AZ Architecture firm.

Deniz Aslan, Inst. Dr.

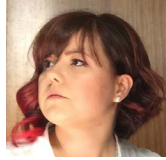
He is an instructor at Istanbul Technical University Department of Architecture. His research interests involves architectural design and landscape architecture. He is still continuing his practice in DS Architecture firm.

Yüksel Demir, Assoc. Prof. Dr.

He is an instructor at Istanbul Technical University Department of Architecture. His research interests involves natural and local data use in urban and architectural design, architectural computing; architecture, art and education campuses & buildings. He continues his architectural practice within the university, working especially on Mardin area.

Deniz Dokgöz, Assoc. Prof. Dr.

He is an instructor at Dokuz Eylül University Department of Architecture. His research interests involves disciplinary space, typology, prison architecture, caricature and space. He has won many awards on national architectural competitions, involved in competitions as a jury member, and built his own projects. He continues his architectural practice in iki+bir architecture firm.

Yrd. Doç. Dr. Ayşegül Akçay Kavakoğlu

İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları; tasarım süreci, sayısal tasarım, temsil ve hareketli image çalışmalarını kapsamaktadır. Yüksek Lisans çalışmaları the National School of Architecture, Paris-Belleville'de (ENSA-PB) bulunmuştur. Bu güne kadar çeşitli mimari tasarım projelerinde yer almış, mimarlık yarışmalarında ödüller kazanmıştır.

Ayşegül Akçay Kavakoğlu, Asst. Prof. Dr.

She is an instructor at Istanbul Kemerburgaz University Department of Architecture. Her research interests involve design process, computational design, representation and moving image studies in general. She has conducted her master studies at Middle East Technical University and Ecole Nationale Supérieure d'architecture de Paris-Belleville. She has worked on various architectural design projects and has awards in national architecture competitions.

Prof. Dr. N. Oğuz Özer

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları arkeoloji, antik dönem, sürdürülebilir mimarlık ve mimari tasarımdır. Ulusal mimari proje yarışmalarında çok sayıda ödül almış ve ayrıca jüri üyelikleri yapmıştır. Kaunos Arkeolojik Kazısı'nda uzun yıllardır mimar olarak görev almaktadır. 1998-2000 yılları arasında M.S.G.S.Ü Mimarlık Fakültesi yayını "Tasarım & Kuram" Dergisi editörlüğünü yapmıştır.

N. Oğuz Özer, Assoc. Prof. Dr.

He is an instructor at Mimar Sinan Fine Arts University Department of Architecture. His research interests involves archaeology, ancient history, sustainable architecture and architectural design. He has won many awards on national architectural competitions, and also involved in competitions as a jury member. He is contributing to Kaunos Archaeological Expeditions as an architect for many years. Between years 1998-2000, he was an editor of "Tasarım & Kuram" Journal, published by M.S.G.S.U School of Architecture

Doç. Dr. Yasemen Say Özer

Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları arkeoloji, kentsel tasarım, sürdürülebilir mimarlık, geleneksel mimari ve mimari tasarımdır. Ulusal mimari proje yarışmalarında çok sayıda ödül almış ve ayrıca jüri üyelikleri yapmıştır. Kaunos Arkeolojik Kazısı'nda uzun yıllardır mimar olarak görev almaktadır.

Yasemen Say Özer, Assoc. Prof. Dr.

She is an instructor at Yildiz Technical University Department of Architecture. Her research interests involves archaeology, urban design, sustainable architecture, traditional architecture and architectural design. She has won many awards on national architectural competitions, and also involved in competitions as a jury member. She is contributing to Kaunos Archaeological Expeditions as an architect for many years.

Doç. Dr. Lale Özgenel

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Antik dönem üzerine yoğunlaşan konut mimarisi tarihi, günlük yaşam tarihi, cinsiyet ve mahremiyet çalışmaları üzerine araştırmaları ve yayınları vardır. Uluslararası arkeoloji projelerinde koordinatör ve sorumlu mimar olarak çalışmıştır. Halen Orta Doğu Teknik Üniversitesi Rektör Danışmanlığı, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Müzik ve Güzel Sanatlar Bölümü Başkanlığı, Amerikan Arkeoloji Derneği Başkanlığı görevlerini yürütmekte, ve mimari uygulama çalışmaları yapmaktadır.

Lale Özgenel, Assoc. Prof. Dr.

She is an instructor at Middle East Technical University Department of Architecture. Among her research interests and publications are history of domestic architecture and daily life and gender and privacy studies with an emphasis on antiquity. She has worked as coordinator and responsible architect in international archaeological projects. At present she is acting as Advisor to the President of METU, as Chair of METU Department of Music and Fine Arts and as President of The American Archaeological Association in Turkey, and realizing architectural projects.

Prof. Dr. Ayşen Savaş

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları mimarlık ve temsil, sergi mekânı tasarımı, müzyografi konularını kapsamaktadır. Sabancı Müzesi, MKEK Sanayi Müzesi, ODTÜ Bilim ve Teknoloji Müzesi ve Erimtan Müzesini tasarlanmış ve kurmuştur. ODTÜ Rektör Danışmanı olarak görev yapmış, araştırmacı/küratör olarak ulusal/uluslararası kurumlara danışmanlık yapmıştır.

Ayşen Savaş, Prof. Dr.

She is an instructor at Middle East Technical University Department of Architecture. Her research interests involves architecture and representation, exhibition space design and museology. She has designed and founded Sabancı Museum, MKEK Industry Museum, METU Science and Technology Museum and Erimtan Museum. She had been the Assistant to Rector, and has been a researcher/curator in many national/ international institutions.

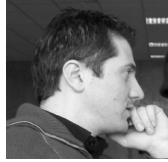

Prof. Dr. Sinan Mert Şener

İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık bölümü öğretim üyesi ve Mimarlık Fakültesi Dekanıdır. Araştırma alanları mimari tasarım ve teknoloji, mimari kompozisyon ve geometri, mimarlıkta bilişim ve afet yönetimi konularını kapsamaktadır. Birçok proje yarışması ödülleri ve jüri üyelikleri bulunmakta olup, halen üniversite bünyesinde kurduğu SMS Mimarlık'ta proje çalışmalarını sürdürmektedir.

Sinan Mert Şener, Prof. Dr.

He is an instructor in Department of Architecture and dean of Istanbul Technical University School of Architecture. His research interest includes architectural design and technology, architectural composition and geometry, architectural computing and disaster management. He has won many awards in architectural competitions and involved as being a jury member as well, while he still continues his architectural practice in SMS Architects, within the university.

Yrd. Doç. Dr. Murat Sönmez

TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesidir. Araştırma alanları mimari tasarım, güncel tasarım kuramları (yüze mimarlığı), tasarım eğitimi konularını kapsamaktadır. Çeşitli proje yarışması ödülleri olup, halen Kahraman-Sönmez Mimarlık ofisinde mimarlık pratiği çalışmalarına devam etmektedir.

Murat Sönmez, Asst. Prof. Dr.

He is an instructor in TOBB Economy and Technology University, Department of Architecture. His research interest includes architectural design, contemporary design theories (surface architecture) and design education. He has got many awards in architectural competitions.

Dr. Düriin Süer

1987-2006 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümünde öğretim üyeliği yapmıştır. Araştırma alanları mimarlık eğitimi, ütopya ve mimarlık, mimarlık ve teknoloji ve konuttur. Halen M artı D Mimarlık Ofisinde mimarlık çalışmalarını sürdürmektedir.

Düriin Süer, Phd.

She was an instructor in Dokuz Eylül University, Department of Architecture between 1987-2006. Her reserach areas includes architectural education, utopia and architecture, architecture and technology and housing. She still continues her architectural practice in M artı D Architects.

Yrd. Doç. Dr. Derya Yorgancıoğlu

İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Mimarlık Bölüm Başkanıdır. Araştırma alanları mimarlıkta kuram ve araştırma, mimari tasarım ve mimarlık eğitimi konularını kapsamaktadır.

Derya Yorgancıoğlu, Asst. Prof. Dr.

She is the head of architecture department in Istanbul Kemerburgaz University. Her research interests includes architectural theory and research, architectural design and architectural education.